Koera kvonlaste käes.

Kord juhtunud kuus jõupuolt mõõdet meest koera k. onlaste perekonda. Koera kvonlased hoidsanud mehed viinis, pannud puuri ja hoidsanud neid ~~mõõdamas~~. Kahe nädalise nuumamise järele hoidsatud nei Jüris hoidsalt tapma ja jõõdma. Kuus meest olnud juba tapetud ja jõõdud. Siis olnud kolmandana mehe käes. Meestel hea nõuu kallis, kuidas joosta ja jõõda, jeht nii hirmust jurnu – koera kvonlaste käes lengeda. Loitsu Jumal, õige vana mees, koera kvonlaste perejõõ, olnud öösi kui pääsvad puuri juures vahtis. Kord jäänud vana mees vahtimise ajal jõnupes magama. Wanamoor ja polegi pole kadus olnud. Mehed tervitanud vallist jahtimist õnna kaasas: pugenud taga hiigi kesti puurist välja, vene mees pöögitõõ teepeal ees ei oska ei jõua. Leps meestest tõstnud koera kvonlaste vanamehe laka kaela tagant üles ja teine õigunud vanamehe õnna viivega keski kaela joonik pihta. Veri purtjanud joondest kolme jõlla kõrgusele. Wana mees uhkes olenus ja kibedees valus hoidnud koera käpaga laka hoidja mehest kinni ja murjunud selle viiunde vahel surnuks. Wiimaks jõudnud teised õnna juure vaevaga vanameha pea otsast maha raiuda. Peatnud ka jeltsimehe poole kiirega jurnud

XV. pag 41.

koha küüsist, annud siis jalgadele tõusta lasta, ning jõudnud ka õnnetuselt koeraloonlaste maalt välja rõõmu maale, kus nad rasedat hirmust lugu teistele veid rääkinud.

---

6. Varga juures.

Ühel mehel kadunud halli tärkära. Ei teda kuskilt polt leida õnnud, arvanud mees, et kohune ära varastud on. Otsimise ja kuulamise tõttu pole ta ka midagi leidnud. Või kuhu ja varga jälgesid otsid? Läinud mees teiega juurde. Tark küsima:

„Mis ju tahad mehekene,
„Wana rõõer, vennike?"

Mees vastu: „Olen õnna kuulnud et ju oskad pidada tedma ja ka varastud asju üles otsima. Mull varastadi halli tärkära, oskad kas ehk ta on?"

„Peregu ei ta ma mitte," räägivanud tark: „aga jää õõsera siia, küll ma hommiku õtte kuis ta on."

Mis mehel muud teha, kui jäänud jõnna. Wana moor tõõnud toa nurka hõlga ja käskinud meest nõnde peale magama heita. Mees teinud riisi alla ja heitnud pikali, teist riisi veel enese peale tehes; Olja omal jõõda rasket muret ja tõõsa täis, ning und ei tule jõlma.

Kesk õõ aeg, kelle kahe teist aeg, kuulnud mees, et tark ramaris üles tõusnud, jõngest valja tulnud. Mees teinud ennast magama. Tark astunud tuppa, jammunud üle tuu pisanda mehe jalge otsast lati, rehe alusepoole. Rehealuse uttlaati tekes, astunud ta rehe alla ja laõnud põhja poolsete rehe räästate poole. Seal hakkanud ta wiiskama: wiiskanud korra – kõik vaikt,